

Ryszard Siciński

Kronika

Palestra 14/9-10(153-154), 105-112

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w poprawę ich położenia w obrębie zatrudniających ich jednostek gospodarczych. W niektórych jednak listach przebijała wyraźnie nuta poczucia własnej godności i zadowolenia z racji wykonywanych funkcji. Zostały także wysunięte konstruktywne propozycje dotyczące usprawnienia działalności obsługi prawnej. Wydaje się, że profilowanie na nowo statusu prawnego radców prawnych oraz określenie ich pozycji zawodowej nie będzie rzeczą łatwą ze względu przede wszystkim na różne warunki organizacyjne, w jakich są oni zatrudnieni.

S.M.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba koszalińska

1. Izba koszalińska należy do izb liczebnie mniejszych, przejawia jednak ożywioną działalność, ma ściśle sprecyzowane ambicje i zamiary realizowania podstawowych zadań samorządowych i społecznych.

Wobec zakończenia etapu wcielania w życie głównych założeń ustawy z dnia 19.XII.1963 r., reformującej adwokaturę w myśl zasad socjalistycznych, samorząd izby wytyczył na nową kadencję kierunki długofalowej działalności, równie ważnej dla umocnienia znaczenia i roli zespołów adwokackich jako podstawowych ogniw polskiej adwokatury.

Punktem wyjścia jest szersze spojrzenie na pracę adwokata — jako współczynnika wymiaru sprawiedliwości — nie tylko pod kątem etyki i godności zawodu, a więc na gruncie zakazów, ale przede wszystkim na gruncie społecznej użyteczności. Stąd wypływa problem psychofizycznej sprawności adwokata, jego wysokich kwalifikacji zawodowych, uświadomienia politycznego i społecznego zaangażowania. Z tych założeń wychodzi program działalności Izby, opracowany przez dziekana adw. Czesława Bielickiego i przyjęty przez Radę Adwokacką w Koszalinie uchwałą z dnia 16.V.1970 r. za podstawę pracy w nowej kadencji.

Program zmierza do podniesienia poziomu pracy zawodowej adwokatów, dalszego ożywienia, wzbogacenia i rozszerzenia społecznego zaangażowania adwokatury koszalińskiej, oparcia doskonalenia zawodowego i społeczno-politycznego adwokatów na podstawach organizacyjnych, kształcenia aplikantów adwokackich na odpowiednim poziomie, prowadzenia właściwej polityki kadrowej, uaktywnienia zespołów, rozwinięcia szerszej akcji socjalnej i kulturalnej.

Osiągnięcie tych celów uwarunkowane jest sprawną i trafną działalnością samorządową, co z kolei zakłada posługiwanie się stosownymi metodami i organizacją.

Program przewiduje uruchomienie rezerw samorządowej aktywności społecznej, wprowadza szereg zmian organizacyjnych w pracy koszalińskiego samorządu oraz zaleca prowadzenie badań opartych na naukowych podstawach i podejmowanie decyzji — przy wytyczaniu kierunków działalności — na podstawie osiągniętych wyników, czyli na studiach i programowaniu.

W zakresie organizacyjnym Rada Adwokacka ustaliła działy odpowiadające podstawowym kierunkom działalności samorządowej, tj. dział pracy zawodowej, społecz-

nej, szkolenia, socjalny, studiów i programowania, oraz powołała Komisję radców prawnych, skupiającą te czynności w odniesieniu do adwokatów nie wykonujących zawodu w zespołach.

Istotnym *novum* programu jest przesunięcie na zespół adwokacki odpowiedzialności za realizację zadań samorządowych przez jego członków przy jednoczesnym zachowaniu przez radę adwokacką jedynie roli inspirującej, pomocniczej, koordynującej.

W ten sposób program wyzwala inicjatywę i energię, tkwiące w podstawowych jednostkach organizacyjnych adwokatury, przy czym jest to dalsze rozwinięcie obowiązków adwokatów-członków zespołu, ustanowionych w Zbiorze zasad etyki adwokackiej i godności zawodu, w stosunku do zespołów adwokackich.

Dla zapewnienia sprawności i szybkości działania Rady Adwokackiej powołano do życia kolegium złożone z dziekana, wicedziekana i sekretarza jako organ doradczy Rady Adwokackiej w sprawach wytyczania polityki kadrowej, koordynowania funkcjonowania organów rady, rozpatrywania podstawowych zagadnień o zasadniczym znaczeniu itd. Kolegium ukształtowało się w praktyce jeszcze za poprzedniej Rady Adwokackiej, obecnie zaś otrzymało swoją szatę organizacyjną.

Program wskazuje m.in. na znaczenie praktycznego zastosowania badań naukowych w gospodarce i w sferze życia społecznego. Wobec konieczności poznania tendencji rozwojowych w społeczeństwie na danym terenie, zbadania różnych sytuacji gospodarczych i społecznych oraz zaznajomienia się z adwokacką opinią społeczną, zastosowanie studiów i programowania w pracy samorządu adwokackiego umożliwi podejmowanie trafnych i słusznych decyzji przy wytyczaniu kierunków działania, jak np. w kwestii realnego zapotrzebowania na pomoc prawną na terenie województwa koszalińskiego przy wytyczaniu polityki kadrowej na najbliższe lata i ustalaniu planu terenowego rozmieszczenia adwokatów, gdyż obecna obsada poszczególnych miejscowości jest nierównomierna, a niektóre zespoły zostały zdekompletowane.

Posługiwanie się właściwymi metodami działania zapewni wykonanie postawionych zadań.

Program zakłada nawiązanie ścisłego kontaktu z prasą, a przede wszystkim żywej współpracy z „Palestrą”, postuluje prezentację społeczeństwu dorobku adwokatury koszalińskiej i zasłużonych adwokatów w dostępnych samorządowi formach oraz wyróżnienie osób aktywnych w pracy zawodowej, samorządowej i społecznej i składanie w tej sprawie wniosków o odznaczenie tych osób odznaczeniami regionalnymi i państwowymi

Działalność samorządu nie może się więc ograniczać tylko do zwalczania ujemnych zjawisk występujących jeszcze w życiu adwokackiej korporacji, ale ma doprowadzić do uruchomienia rezerw aktywności społecznej i wciągnięcia wszystkich członków Izby do aktywnego udziału w życiu samorządowym Izby, m.in. przez opowiadanie się za wzorcami osobowymi niektórych członków izby, ujawnienie, demonstrowanie i rozwijanie działalności społecznej w ramach PKPS, Ligi Kobiet, ZMS, ZMW, ZBOWiD, TPD i rozszerzenie jej na nieprofesjonalne dziedziny.

Program dotyka też sfery zasad bhp co do pracy adwokatów i sugeruje odpowiednie uwzględnienie specyfiki zawodu adwokackiego, zaadoptowanie lub też stworzenie oddzielnych zasad bhp.

Wreszcie nader cenny jest punkt programu przewidujący rozpoczęcie przygotowań do opracowania dziejów koszalińskiej adwokatury w okresie 25-lecia (1945—1970) oraz wydania drukiem książki pamiątkowej.

2. Realizując założenia programu w kwestii uaktywnienia zespołów adwokackich, Rada Adwokacka w Koszalinie zwołała naradę kierowników zespołów na dzień 20.VI.1970 r. z udziałem wszystkich członków rady. Narada miała charakter roboczy.

Referat wprowadzający do dyskusji o zadaniach zespołów adwokackich wygłosił dziekan Rady Adwokackiej adw. Czesław Bielicki. Szczegółowo omówione zostało zagadnienie prawidłowego rozmieszczenia adwokatów na terenie Izby. Dziekan zapowiedział opracowanie przez radę planu terenowego rozmieszczenia na podstawie takich kryteriów, jak liczba spraw wpływających do sądów i zespołów adwokackich, wysokość osiąganych obrotów, liczba mieszkańców danej miejscowości, struktura ekonomiczna terentu, wiek zatrudnionych adwokatów, opinie sądów i prokuratorów co do zapotrzebowania na pomoc prawną. Następnie dziekan przedstawił wstępny, ilościowy plan rozmieszczenia adwokatów w miejscowościach: Białogard — 3 adw., Bytów — 3 adw., Człuchów — 3 adw., Drawsko — 5 adw., Kołobrzeg — 5 adw., Koszalin — 14 adw., Miastko — 2 adw., Sławno — 3 adw., Słupsk — 10 adw., Szczecinek — 6 adw., Świdwin — 2 adw., Wałcz — 5 adw. i Złotów — 2 adw. (razem 63 adwokatów) i podał, że Rada zamierza łączyć małe ośrodki (np. Sławno i Miastko, Człuchów i Złotów) w jeden zespół, lepiej pracujący.

W referacie poruszono sprawę spadku obrotów w zespołach. Rada będzie wizytowała zespoły i sprawdzała tzw. wartość jednostkową sprawy w poszczególnych zespołach. Istnieje pilna konieczność podnoszenia poziomu zawodowego członków zespołów, zmniejszenia dysproporcji między obrotami adwokatów, zwiększenia atrakcyjności i operatywności zespołów, omawiania tych zagadnień na zebraniach zespołów i wyciągania odpowiednich wniosków.

Dziekan zwrócił uwagę zebranych na rolę zespołów jako podstawowych ogniw adwokatury w rozwiązywaniu problemów pracy zawodowej, specjalizacji, doskonalenia zawodowego i społeczno-politycznego, wychowywania aplikantów, pracy społecznej, akcji socjalnej.

Należy usunąć przyczyny niedomagań w pracy kierowników zespołów i spowodować należyte funkcjonowanie zebrań zespołów, tak aby spełniały one ustawowe zadania. W zespołach powinien nastąpić podział ról wśród członków zespołu odpowiedzialnych za rozwiązywanie różnych problemów.

Po referacie dziekana rozwinęła się ożywiona dyskusja. Zabrali głos wszyscy uczestnicy narady. Zebrani akceptowali w całości tezy referatu dziekana i w wypowiedziach swych szukali jak najlepszych rozwiązań. Dyskutanci zgodni byli co do tego, że dotychczas rola zebrań w życiu zespołu była niewystarczająca i że głównie kierownicy odpowiadali za całość pracy zespołu, co powodowało niemożność zajęcia się wszystkimi problemami w życiu zespołu, a sprawowanie pełnej kontroli nad pracą członków zespołu napotykało trudności.

Zwrócono jednak uwagę na malejący wpływ spraw do sądów i zespołów w latach 1967, 1968 i 1969 oraz w I półroczu 1970 r., co w konsekwencji powoduje dalszy spadek obrotów zespołów w I półroczu 1970 r. w skali całej Izby. Istnieją przy tym duże trudności techniczne w pracy zawodowej, gdyż adwokaci spełniają różnorodne czynności pomocnicze, absorbujące czas i energię. Mniejsze zespoły, np. Białogard, Człuchów, Sławno, nie zatrudniają żadnej siły pomocniczej w biurze zespołu, a to obarcza kierownika zespołu dodatkowymi czynnościami administracyjnymi. Koszty administracyjne zespołu są bardzo wysokie, co w połączeniu ze znacznymi obciążeniami finansowymi z innych tytułów powoduje, że wynagrodzenie netto

członka zespołu waha się przeciętnie w wysokości od 45 do 50% osiągniętych wpływów za prowadzenie spraw.

W tej sytuacji należy zdaniem dyskutantów przeprowadzić jak najdalej idące oszczędności w gospodarce zespołów, wykorzystać maksymalnie fundusze z konta „34a” dla usprawnienia pracy członków, a z drugiej strony zwiększyć operatywność i atrakcyjność zespołów przez wprowadzenie dodatkowych dyżurów w zespołach, podnoszenie poziomu obsługi prawnej i większe społeczne zaangażowanie, gdyż tylko w ten sposób społeczeństwo przekona się o potrzebie i celowości korzystania z adwokackiej pomocy prawnej, a biura pisania podań w niektórych miejscowościach, jak np. w Wałczu, przestaną być konkurencją dla zespołu adwokackiego.

Zebrani zgodnie uznali, że zdekompletowanie niektórych zespołów (Drawsko, Człuchów) i zła praca adwokatów (Człuchów) podrywają zaufanie społeczeństwa do adwokatury.

W toku dyskusji zgłoszono poprawki do wstępnego planu terenowego rozmieszczenia adwokatów (Wałcz), jak również wnioski o bieżące zwięzłe informowanie zespołów adwokackich o ważniejszych przejawach życia samorządowego Izby.

Kierownicy zespołów przyjęli jednomyślnie referat dziekana za podstawę ożywienia pracy zespołów adwokackich i wyrazili aprobatę dla głównych kierunków działania rady adwokackiej, sprecyzowanych w programie Rady z dnia 16.V.1970 r. Za szczególnie ważne zadanie uznano zajęcie się studiami i programowaniem w skali Izby, gdyż w ten sposób władze samorządu będą dysponować prawdziwym obrazem Izby przy wytyczaniu kierunków działania.

Dziekan podał do wiadomości, iż narady kierowników zespołów będą zwoływane 2 razy w roku, przy czym druga narada odbędzie się w listopadzie 1970 r.

3. W ramach współpracy adwokatury z organami wymiaru sprawiedliwości odbyło się w dniu 13.VI.1970 r. w lokalu Rady Adwokackiej w Koszalinie spotkanie z kierownictwem Prokuratury Wojewódzkiej w Koszalinie, Zarządem Okręgu ZPP w Koszalinie i posłem na Sejm PRL z Koszalina.

W spotkaniu tym wzięli udział: Prokurator Wojewódzki mgr Stefan Łojkowski, z-ca Prokuratora Wojewódzkiego mgr Roman Barszczak, poseł na Sejm PRL prokur. wojew. mgr Alojzy Czarnecki, prezes ZO ZPP w Koszalinie prok. wojew. mgr Stanisław Chmura, a z ramienia Rady Adwokackiej — dziekan adw. Czesław Bielicki, wicedziekan adw. dr Józef Filipowski i sekretarz adw. Dominik Maciołek.

Dziekan przedstawił wyniki obrad posiedzenia plenarnego NRA z dnia 6.VII.1970 r. i zapoznał gości z enuncjacjami przedstawicieli najwyższych władz partyjnych i państwowych na temat pozycji i roli adwokata. W czasie spotkania omówiono istotne problemy adwokatury na obecnym etapie rozwoju oraz zagadnienia należytej współpracy adwokatów z organami wymiaru sprawiedliwości, jak również sprawę wyróżnienia niektórych adwokatów odznaką regionalną za zasługi w rozwoju województwa koszalińskiego. Zwrócono się do przybyłych gości z prośbą o zaopiniowanie potrzeby ilościowej obsady adwokackiej w poszczególnych miejscowościach województwa koszalińskiego z punktu widzenia reprezentowanych przez siebie instytucji.

Spotkanie upłynęło w szczerej, rzeczowej i zycliwej atmosferze.

4. W dniu 1.VII.1970 r. w Wydziale Administracyjnym Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Koszalinie odbyła się konferencja poświęcona sprawom adwokatury z udziałem kierownika Wydziału Administracyjnego tow. Władysława Orłowskiego,

dziekana RA w Koszalinie adw. Czesiawa Bielickiego, wicedziekana RA adw. dra Józefa Filipowskiego i sekretarza RA adw. Dominika Maciołka.

Dziekan przedstawił obszerną informację o dotychczasowej działalności rady adwokackiej. Informację uzupełnili wicedziekan i sekretarz.

Następnie omówiono szczegółowo programowe zadania Izby koszalińskiej oraz sytuację kadrową Izby.

Kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR tow. Władysław Orłowski wyraził całkowitą aprobatę dla dotychczasowych poczynań Rady i zapewnił o pomocy ze strony Komitetu Wojewódzkiego Partii w realizowaniu przez Radę programowych zadań.

Ponadto Kierownik Wydziału Administracyjnego wysunął propozycję zorganizowania przez władze samorządowe spotkania z Prezesem Sądu Wojewódzkiego, Prokuratorem Wojewódzkim, prezesem ZO ZPP i kierownikiem Wydziału Administracyjnego Komitetu Wojewódzkiego Partii w Koszalinie dla omówienia problemów adwokatury koszalińskiej. Przedstawiciele Rady przyjęli tę propozycję i zobowiązali się przygotować spotkanie na jesieni 1970 r.

5. Stosownie do postulatu wysuniętego na naradzie roboczej kierowników zespołów adwokackich Izby w dniu 20.VI.1970 r. Rada Adwokacka w Koszalinie przystąpiła do wydawania wewnętrznego biuletynu informacyjnego dla członków Izby. Numer pierwszy ukazał się w dniu 15.VII.1970 r.

Zadaniem biuletynu jest jak najszersze, zwięzłe informowanie członków Izby o najważniejszych problemach i przejawach życia zawodowego oraz samorządowego i społecznego, w takim mianowicie zakresie, na jaki pozwalają finansowe i techniczne możliwości Rady. Biuletyn składa się z 4 części, dotyczących spraw kadrowych, życia zespołów adwokackich i działalności Rady Adwokackiej.

I z b a ł ó d z k a

1. Na miejsce zmarłego kol. adw. Władysława Osuchowskiego wszedł w skład Rady Adwokackiej kol. adw. Stefan Majsterek, który objął funkcję kierownika referatu socjalnego oraz przewodniczącego Komisji Pracy Społecznej.

Członka Prezydium Rady kol. adw. Eugeniusza Sindlewskiego Rada Adwokacka powołała na przewodniczącego Komisji Doskonalenia Zawodowego i Szkolenia Społeczno-Politycznego.

2. W dniu 24 czerwca 1970 r. w lokalu Rady Adwokackiej odbyło się spotkanie członków Izby z naczelnym redaktorem „Głosu Robotniczego” i przewodniczącym Łódzkiego Koła Związku Literatów Wiesławem Jażdżyńskim. W formie niezwykle interesującej red. Jażdżyński przedstawił kontakty literackie środowiska łódzkiego z literatami Gruzińskiej, Azerbejdżańskiej i Litewskiej SRR oraz CSRS.

3. W dniu 27 czerwca 1970 r. Rada Adwokacka zorganizowała zebranie kierowników zespołów adwokackich Izby łódzkiej. Przedmiotem zebrania było omówienie roli zespołów adwokackich i ich kierownictwa w świetle referatu programowego Prezesa NRA adw. dra Godlewskiego na zebraniu wyborczym Naczelnej Rady Adwokackiej oraz sprawy dysponowania przez kierowników zespołów funduszami gromadzonymi na koncie „34a”.

4. Członkowie Prezydium Rady Adwokackiej zaproszeni zostali przez Komitet Wojewódzki PZPR na posiedzenie Komisji Wymiaru Sprawiedliwości i Bezpieczeń-

stwa Publicznego Komitetu Wojewódzkiego PZPR, które odbyło się w dniu 30 czerwca 1970 r.

W rzeczowym referacie Sekretarza Komisji tow. sędziego S.W. Aleksandra Hempla dokonana została ocena działalności zespołów adwokackich w województwie łódzkim. W ocenie tej uwydatniono ofiarną i pożyteczną pracę adwokatów z zespołów terenowych w zakresie upowszechniania obowiązującego ustawodawstwa; w ocenie tej znalazła uznanie również działalność organów adwokatury.

Tok dyskusji na tle referatu i uwag przedstawionych przez przedstawicieli adwokatury przebiegał w szczerzej i przyjaznej atmosferze.

Przedmiot posiedzenia Komisji zreasumował Kierownik Wydziału Administracyjnego Komitetu Wojewódzkiego PZPR tow. Pietruszka, nakreślając zarazem ideową rolę adwokatury w społecznym procesie wychowawczym. Mówca stwierdził, że powierzone adwokatów świadczenie pomocy prawnej jest sprawą Państwa i na tym tle zarysowuje się nowy typ adwokata socjalistycznego, społecznie zaangażowanego w wychowaniu społeczeństwa i współdziałającego w ochronie porządku prawnego. Tow. Pietruszka zalecił ściśle współdziałanie organizacji PZPR i organów adwokatury w zakresie kształtowania przez adwokatów — w toku wykonywania funkcji zawodowych — socjalistycznych postaw moralnych.

I z b a w a r s z a w s k a

1. Powołana w dniu 26 kwietnia br. przez Zgromadzenie Delegatów Rada Adwokacka w Warszawie przystąpiła, po ukonstytuowaniu się, do pełnienia swych funkcji. Na wstępie swej działalności Rada zorganizowała spotkanie z członkami Rady ustępującej, które przebiegło w przyjaznej i miłej atmosferze. W wypowiedzi dziekana Czeszejki podkreślony został wkład pracy i trud ustępujących członków Rady.

Zgodnie z regulaminem rad adwokackich uchwalony został przez Radę Adwokacką w Warszawie plan pracy i program działania Rady na okres kadencji, obejmujący podstawowe kierunki działania. Zwracają w nim uwagę założenia polityki kadrowej Rady związane ze specyficzną sytuacją Rady, mianowicie z występującym wyraźnie nadmiarem praktykujących adwokatów w samej Warszawie w stosunku do potrzeb ludności obok jednoczesnego występowania pewnych niedoborów w województwie warszawskim. Wobec konieczności zlikwidowania tych dysproporcji Rada postanowiła m.in. kształtować wpisy w Warszawie w pewnej proporcji do zwalniających się miejsc, mianowicie w ten sposób, żeby na 4 osoby zaprzestające wykonywania praktyki wpisywana była tylko 1 osoba. Ponadto Rada postanowiła preferować przy wpisach na listę aplikantów i adwokatów te osoby, które wykazały się rzeczywistym zamiarem zamieszkiwania poza terenem Warszawy.

Rada podkreśliła w swym programie konieczność aktywnego wpływania na kształtowanie się postawy kolegów-członków Izby warszawskiej zarówno w zakresie zawodowym i etycznym jak i społeczno-politycznym oraz nakreśliła w swym programie szczegółowym szereg zamierzeń mających doprowadzić do zainspirowania szerszego ruchu intelektualnego, specjalizacji zawodowej i wytworzeniu postawy społecznej, odpowiadającej tendencjom rozwojowym naszego społeczeństwa. Ciekawym pomysłem wydaje się praktyczne zainicjowanie specjalizacji zawodowej przez powołanie klubów specjalizacyjnych; mają one być zaczątkiem przyszłego ośrodka metodyczno-szkoleniowego przy Radzie Warszawskiej. Rada stawia sobie

za zadanie utworzenie biblioteki i czytelnicy przy Radzie oraz zmianę dotychczasowego profilu Klubu Adwokackiego.

W centrum zainteresowania Rady będzie się znajdować również sprawa zespołów adwokackich, mianowicie doprowadzenie do zaktywizowania ich celem realizacji zadań wynikających z ustawy o ustroju adwokatury. Wstępem do tej pracy stanie się rozpoznanie stanu faktycznego, oparte na szczegółowo przeprowadzonej analizie. Warto podkreślić, że wyjątkiem jest fakt powołania spośród wyróżniających się adwokatów kadry rezerwowej na stanowiska samorządowe, która będzie szczególnie starannie szkolona w duchu ewentualnego objęcia przyszłych obowiązków w organach samorządu.

Zamierzenia Rady przedstawione zostały przez dziekana Rady szerokiej rzeszy członków Izby na otwartym zebraniu POP PZPR oraz na naradzie kierowników zespołów. Spotkały się one z życzliwym przyjęciem członków Izby, którzy w dyskusji wskazywali na konkretne bolączki i trudności w pracy, wnosząc w ten sposób cenny materiał dla Rady. Wskazywano m.in. na konieczność zacieśnienia współpracy z pozostałymi pionami wymiaru sprawiedliwości. Celowi temu mają posłużyć planowane przez Radę spotkania robocze z Prezesami obu Sądów Wojewódzkich oraz Prokuratorami Wojewódzkimi dla m. st. Warszawy i Województwa Warszawskiego. Zaczątkiem ich stały się wizyty kurtuazyjne złożone przez członków Prezydium Rady Wiceministrowi Sprawiedliwości K. Zawadzkiemu oraz Prezesom Sądów i Prokuratorom Wojewódzkim. W wyniku nawiązania kontaktu z Prezesami Sądów Wojewódzkich udało się doprowadzić do uzgodnienia poglądów w kwestii urlopów wypoczynkowych członków palestry w okresie letnim oraz związanych z tym prób o uwzględnianie przez sądy pewnych postulatów adwokatów, dających się pogodzić z dobrem wymiaru sprawiedliwości.

2. W dniu 12 czerwca Rada Adwokacka zorganizowała konferencję prasową-spotkanie z członkami Klubu Publicystyki Prawnej SDP. Założeniem bowiem Rady jest próba ukształtowania stosunków z prasą w sposób odmienny od dotychczasowego, mianowicie przez przedstawianie publicystom materiału obrazującego dorobek adwokatury oraz jej osiągnięcia zawodowe i społeczne w celu wykorzystania tego materiału. Dziennikarze szczególnie zainteresowały konkretne cyfry odnoszące się do pracy zawodowej adwokatów. Dziekan Rady przedstawił zebrany materiał, z którego wynika wpływ adwokatów na kształtowanie postaw innych ludzi stykających się z wymiarem sprawiedliwości. Już sam fakt, że np. w 1969 roku adwokaci w m. st. Warszawie prowadzili 38 000 spraw, daje obraz ogromnej roli adwokata jako jednego z organów ochrony prawnej społeczeństwa. Specyfika sytuacji adwokatury Izby warszawskiej polega m.in. na tym, że w Izbie bywają zarówno zespoły 3-osobowe jak i 30-osobowe, że w Warszawie wykonuje zawód ok. 570 adwokatów „kratkowych”, gdy tymczasem liczba około 400 wystarczyłaby całkowicie do zaspokojenia potrzeb ludności. Nie bez znaczenia jest fakt, że spośród 240 adwokatów wykonujących zawód na terenie województwa warszawskiego połowa mieszka w Warszawie i ciąży w naturalny sposób ku stolicy. Działalność Rady wymaga elastycznej polityki uwzględniającej te wszystkie okoliczności. Koniecznością staje się unowocześnienie pracy adwokata, pozwalające na lepsze efekty, oszczędność czasu i skupienie uwagi na meritum zagadnienia. Dziekan zaznaczył przy tym, iż społeczeństwu trzeba stale podkreślać, że adwokat ugody nie jest adwokatem dobrym i że stawianie wniosków sprzecznych z nasuwającym się pozornie nieodparcie — po pobieżnym zapoznaniu się ze sprawą — stanem faktycznym jest wynikiem walki stron, która w efekcie doprowadza dopiero do prawidłowego rozstrzygnięcia

sądu. Nie ma to nic wspólnego z „przeszkadzaniem” wymiarowi sprawiedliwości, bo w interesie społeczeństwa leży rzeczowe i żarliwe bronienie interesu klienta, które dopiero wspólnie z pełnym zaangażowaniem w pracy prokuratur i sądów doprowadzić może do pełnego zbudowania autorytetu prawa i zawodów prawniczych w społeczeństwie.

W dyskusji brali udział publicyści warszawscy — redaktorzy: Krupa, Kaczyńska, Świątecka, Miklaszewska, a podsumował ją prezes Klubu Publicystyki Prawnej red. Brodzki. Dziennikarze wskazywali m.in. — wykorzystując także i swoje doświadczenie w związku z pełnieniem funkcji ławników — na pewne wynaturzenia w pełnieniu zawodu adwokata, którym należy jak najszybciej położyć kres. Akcentowali uwzględnienie w wykonywaniu zawodu „nowego ducha prawa”, konieczność wzmocnienia kultury sali sądowej, zwrócenie większej uwagi na nieprzygotowywanie się do sprawy przez substytutów itp. bolączki. Jako centralne zagadnienie przyszłego spotkania publicyści zaproponowali omówienie tematu korzystania przez adwokatów z nowych uprawnień, nadanych adwokatom przez wprowadzoną z dniem 1 stycznia br. kodyfikację karną, gdyż na ten temat istnieją sprzeczne zdania między prokuraturą a adwokaturą co do tego, „kto winien” jest temu, iż w praktyce udział adwokatów w postępowaniu przygotowawczym jest tak mały. Sprawie tej Rada Warszawska zamierza zresztą poświęcić szczególną uwagę po zebraniu w drodze ankiety odpowiednich danych od kolegów.

3. Rada Adwokacka w Warszawie powróciła do dobrej tradycji odbierania od nowych adeptów zawodu uroczystego ślubowania, połączonego z wręczeniem tóg w nagrodę za bardzo dobre złożenie egzaminu adwokackiego. W dniu 3 czerwca Dziekan Rady w asyście członków Prezydium odebrał uroczyście pierwsze ślubowanie od kilkunastu egzaminowanych aplikantów oraz radców prawnych, przystępujących do samodzielnej praktyki zawodowej, oraz wręczył 3 togi jako nagrodę dla prymusów.

W chwili obecnej daje się zauważyć wzmoczenie napływu kandydatów na aplikację adwokacką. Spośród 32 kandydatów na aplikantów Rada może przyjąć obecnie tylko 10 osób. W celu wybrania najlepszych kandydatów członkowie Prezydium Rady wraz z przedstawicielami kół partyjnych przy Radzie przeprowadzili rozmowy z kandydatami. W rozmowach położono nacisk na orientowanie się kandydata w sprawach ogólnych, na stopień jego zaangażowania społecznego, ogólnego rozwoju kulturalnego itp.

4. Przyjemnym akcentem uznania ze strony Zarządu Głównego TPD dla działalności adwokatury warszawskiej w zakresie współpracy z tą organizacją było wręczenie 6 przedstawicielom stołecznej palestry odznaki „Przyjaciół Dziecka”.

Z zadowoleniem należy również stwierdzić, że w niektórych ośrodkach Izby warszawskiej sytuację i rolę adwokatów oraz ich współpracę z sądem, prokuraturą i biurami notarialnymi można uznać za wzorową. Zespół Adwokacki w Płocku, kierowany przez adw. Kazimierza Askanasa, kontynuuje dobre tradycje współpracy prawników płockich. Dobra atmosfera współpracy pełna kultury i wzajemnego poszanowania oraz oparta na wzajemnej życzliwości i harmonijnej współpracy, podkreślona została na naradzie sędziów, prokuratorów i adwokatów, odbytej w Płocku w dniu 9 maja 1970 roku, przez wszystkich uczestników narady. Wyniki konferencji upoważniają do optymistycznych prognoz. Rada Adwokacka postara się wykorzystać doświadczenia Zespołu w Płocku w celu przeniesienia ich do innych zespołów wojewódzkich.

adw. Ryszard Siciński